

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A.A. SKUNDO**

2026 m. balandžio d. Nr. S- (7-2026/40)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narės, pavaduojančios komisijos pirmininką, Jurgitos Narkevičiūtės, narių Gvidos Ivanauskienės (pranešėja), Kristinos Jakštienės ir Raimondos Juodkaitės, išnagrinėjo A.A. (toliau – Pareiškėja) 2026-03-06 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2026-02-18 sprendimo Nr. 68-13 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėja ir Inspekcijos atstovas B.B. dalyvavo Komisijos 2026-03-31 posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Inspekcija skundžiamu sprendimu patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2025-12-03 sprendimą Nr. (7.45 Mr) 500-1412 „Dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir/ar palūkanų“, kuriuo Pareiškėja neatleista nuo 732,76 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) delspinigių mokėjimo.

Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti skundžiamą Inspekcijos sprendimą ir atleisti ją nuo 732,76 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Pareiškėja nurodo, kad pirminę metinę pajamų mokesčio deklaraciją už 2024 metus (toliau – Deklaracija) pateikė 2025-04-20, o joje deklaruotą 828,65 Eur GPM sumą sumokėjo 2025-05-11. Deklaracijoje Pareiškėja deklaravo visas gautas pajamas, įskaitant ir pajamas, gautas pardavus nekilnojamąjį turtą (gyvenamąjį būstą). Deklaracijos statusas elektroninio deklaravimo sistemoje (toliau – EDS) buvo „priimta“.

Skunde pažymima, kad Pareiškėja pardavė pirmąjį gyvenamąjį būstą, kuris jai priklausė daugiau kaip 7 metus, jame Pareiškėja buvo deklaravusi gyvenamąją vietą nuo 2016-12-19 iki 2021-08-29. Gautos pardavimo pajamos buvo panaudotos naujam šeimos gyvenamajam būstui įsigyti, kuriame Pareiškėja kartu su šeima 2025 m. gruodžio mėn. deklaravo gyvenamąją vietą. Pareiškėja teigia, jog buvo įsitikinusi, kad jos gautos nekilnojamojo turto pardavimo pajamos yra neapmokestinamos pagal Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 17 straipsnio 1 dalies 53–54 punktų nuostatas, tačiau vėliau paaiškėjo, jog buvo patvirtinta tik Pareiškėjos sutuoktinio ir mažamečio sūnaus gyvenamosios vietos registracija, o Pareiškėjos registracija dėl techninių kliūčių nebuvo patvirtinta (Pareiškėja jokio pranešimo apie tai negavo).

Skunde nurodoma, kad praėjus 134 dienoms nuo Deklaracijos pateikimo (2025-09-02), Pareiškėja gavo Pranešimą apie Deklaracijos trūkumus (2025-09-02 Nr. 7.78 Mr-PRA-110306), kuriuo buvo prašoma būsto pardavimo pajamas deklaruoti kaip apmokestinamas pajamas ir

pateikti būsto įsigijimo dokumentus. Pareiškėja nurodo, kad tą pačią dieną pateikė prašomus dokumentus ir kreipėsi su paklausimu į Inspekciją. Gavusi atsakymus iš Inspekcijos, Pareiškėja 2025-11-05 pateikė patikslintą Deklaraciją ir sumokėjo 8 000 Eur GPM.

Pareiškėja skunde pažymi, kad nesitikėjo, jog jai bus priskaičiuoti delspinigiai, ypač už laikotarpį, kuriuo mokesčių administratorius tikrino Pareiškėjos pirminę Deklaraciją (nuo 2025-05-01 iki 2025-09-02).

Pareiškėja neginčija prievolės sumokėti GPM, bet pažymi, jog sumokėjusi 8 000 Eur GPM, dėl likusios 6 683,52 Eur GPM sumos išdėstymo dvejiems metams pasirašė mokestinės paskolos sutartį su Inspekcija, dėl ko Pareiškėjos šeimos, auginančios mažametį sūnų ir mokančios būsto paskolos įmokas (apie 700 Eur per mėn.), finansinė padėtis tapo dar sudėtingesnė.

Skunde cituojamos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 35 straipsnio 1 dalies nuostatos, pagal kurias mokesčių administratorius, savo neteisėtais veiksmais ar neveikimu padaręs žalos mokesčių mokėtojui, privalo ją atlyginti įstatymų nustatyta tvarka. Taip pat cituojama Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2012-01-23 nutartis adm. byloje Nr. A-556-31/2012 (*Komisijos pastaba*: čia cituojama 2012-01-23 nutartis adm. byloje Nr. A-575-404/2012), kurioje teismas pasisakė, jog „atsižvelgus į protingumo, teisingumo, mokesčių įstatymų vertinimo mokesčių mokėtojo naudai principus (MAĮ 3 straipsnio 5 dalis, 8 straipsnis), konstatuotina, kad biudžetinių įstaigų veiksmai gali būti pripažinta objektyvia kliūtimi mokesčių mokėtojui sumokėti mokesčius ir eliminuoti mokesčių mokėtojo kaltę MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto taikymo aspektu“. Pareiškėja akcentuoja, kad nevengė mokestinės prievolės – sužinojusi, kad jos gautoms pajamoms negali būti taikoma GPM lengvata, iš karto ėmėsi veiksmų mokestinei prievolei įvykdyti (dalį mokėtino GPM sumokėjo, dėl kitos dalies pateikė prašymą išdėstyti mokėjimą). Pareiškėja pabrėžia, kad šie veiksmai būtų atlikti anksčiau, jeigu mokesčių administratorius būtų anksčiau pateikęs pastabas dėl Deklaracijos trūkumų.

Skunde aptariama LVAT 2012-01-16 nutartis adm. byloje Nr. A-556-31/2012, kurioje teismas nurodė, kad „Administracinių teisinių santykių, susiklostančių tarp privačių asmenų ir valdžios institucijų, ypatumai lemia, kad privatus asmuo juose yra silpnesnioji pusė. Tokia teisinė asmens padėtis lemia, kad santykiyje su viešąja administracija kilus neaiškumams, teisė aiškintina jo naudai, siekiant subalansuoti nelygias šalių pozicijas bei garantuoti asmens, kaip silpnesnės šalies, apsaugą. <...> Tiek valdžios institucijos, tiek teismai, siekdami įgyvendinti gero viešojo administravimo principą, užtikrinti žmogaus teisių ir laisvių bei privataus asmens, kaip silpnesnės santykio su viešąja administracija šalies, apsaugą, privalo bet kurioje situacijoje vadovautis fundamentaliais protingumo, teisingumo, sąžiningumo principais, sprendimų priėmimo metu atsižvelgti į susiklosčiusių aplinkybių visumą.“

Pareiškėjos nuomone, nepagrįstai ilgas pirminės Deklaracijos nagrinėjimas lėmė didelės GPM delspinigių sumos priskaičiavimą, tokiu būdu buvo pažeisti protingumo ir teisingumo kriterijai. Pareiškėja cituoja LVAT praktiką dėl minėtų kriterijų taikymo, kurioje teismas sprendė, kad „viešojo administravimo subjektas ilgą laiką, kuris yra įtrauktas į ginčo delspinigių skaičiavimo laikotarpį, nepagrįstai vengė atlikti veiksmus, priskirtus jo kompetencijai. Tokiomis aplinkybėmis formalus mokesčio įstatymo nuostatų, reglamentuojančių delspinigių skaičiavimą, taikymas nagrinėjamu atveju, be kita ko, neatitinka protingumo bei teisingumo kriterijų, kuriais savo veikloje turi vadovautis ir mokesčių administratorius (MAĮ 8 straipsnio 3 dalis)“ (LVAT 2022-12-14 nutartimi adm. byloje Nr. eA-965-602/2022, 81 punktas).

Priešingos nuomonės laikosi Inspekcija.

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad Pareiškėja 2025-04-20 pateikė pirminę Deklaraciją už 2024 m., kurioje apskaičiavo mokėtiną į biudžetą 828,65 Eur GPM. Ši suma sumokėta 2025-05-11. Deklaracijoje Pareiškėja deklaravo 198 000 Eur neapmokestinamąsias nekilnojamojo turto: buto, adresu: (duomenys neskelbtini) (185 000 Eur), ir automobilių stovėjimo patalpų (toliau – parkingas) (13 000 Eur) (toliau bendrai – Turtas) pardavimo pajamas bei 86 179,08 Eur (78 639,54 Eur + 7 539,54 Eur) Turto įsigijimo išlaidas.

EDS duomenimis, Pareiškėjai 2025-09-02 el. p. išsiųstas pranešimas apie Deklaracijos trūkumus, kuriame nurodyta, jog Pareiškėja pajamų deklaracijos D dalyje „Turto pajamos“ deklaruotoms būsto pardavimo pajamoms negali taikyti lengvatos „Per 1 metus nuo Europos ekonominės erdvės (toliau – EEE) valstybėje deklaruoto būsto perleidimo įsigytas kitas EEE valstybėje deklaruotas būstas“, kadangi parduotame būste nebuvo deklaruota Pareiškėjos gyvenamoji vieta, todėl šias pajamas ji turi deklaruoti kaip apmokestinamas pajamas bei pateikti turto įsigijimo ir pardavimo dokumentus. Pranešime taip pat nurodyta, kad Pareiškėja deklaravo neteisingą turto įsigijimo ir / ar pardavimo kainą ir kitą su jo pardavimu ar kitokiu perleidimu nuosavybės susijusių išlaidų ir / ar pajamų sumą. Notarų pateiktais duomenimis, Turtas įsigytas už 80 800 Eur.

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad Pareiškėja Deklaraciją tikslino 3 kartus:

1) 2025-09-11 pateikė patikslintą Deklaraciją, kurioje deklaravo 198 000 Eur (185 000 Eur + 13 000 Eur) neapmokestinamąsias Turto pardavimo pajamas ir patikslintas įsigijimo išlaidas 81 498,22 Eur (74 299,11 Eur + 7 199,11 Eur); apskaičiavo 891,89 Eur GPM, t. y. 63,24 Eur daugiau nei pirminėje Deklaracijoje. Ši suma įskaityta / sumokėta: 2025-09-11 įskaityta 1,98 Eur ir 2025-10-01 sumokėta 61,26 Eur.

Kartu su patikslinta Deklaracija (2025-09-11) Pareiškėja pateikė: a) 2016-12-14 pirkimo-pardavimo sutarties kopiją, kurioje nurodyta, jog Pareiškėja kartu su C.C. iš UAB „A“ įsigijo po ½ dalį 44,19 m² buto ir parkingo, adresu: (duomenys neskelbtini), iš viso už 73 600 Eur (butas 67 900 Eur ir parkingas 5 700 Eur), notaro išlaidos sudarė 366,37 Eur (Inspekcijos skaičiavimais, ½ dalies Turto įsigijimo kaina sudaro 36 983,19 Eur (73 966,37 / 2); b) 2019-06-20 pirkimo-pardavimo sutarties kopiją, kuria Pareiškėja iš C.C. įsigijo ½ dalį minėto Turto už 44 000 Eur (40 000 Eur + 4 000 Eur), notaro išlaidos sudarė 258,82 Eur; c) 2024-05-10 pirkimo-pardavimo sutarties kopiją, pagal kurią Pareiškėja pardavė D.D. Turtą už 198 000 Eur (t. y. butą – už 185 000 Eur ir parkingą – už 13 000 Eur).

EDS duomenimis, 2025-09-25 Pareiškėjai el. p išsiųstas pranešimas apie tai, kad 2025-09-11 pateiktoje Deklaracijoje neteisingai deklaruotos buto pardavimo pajamos kaip neapmokestinamos ir Pareiškėja negalėjo taikyti GPMĮ numatytos lengvatos, nes parduotame bute nebuvo deklaravusi gyvenamosios vietos;

2) 2025-11-05 Pareiškėja pateikė patikslintą Deklaraciją, kurioje 198 000 Eur (185 000 Eur + 13 000 Eur) Turto pardavimo pajamas deklaravo kaip apmokestinamąsias bei apskaičiavo 16 828,50 Eur (17 725,33 Eur - 896,89 Eur) didesnę mokėtiną į biudžetą GPM.

Mokesčių apskaitos informacinės sistemos (toliau – MAIS) duomenimis, Pareiškėja tą pačią dieną (2025-11-05) sumokėjo į biudžetą 8 000 Eur GPM, dėl likusios 8 828,50 Eur (16 828,50 Eur - 8 000 Eur) sumos 2025-11-06 pateikė prašymą Inspekcijai išdėstyti mokėjimą dalimis iki 2030-11-06;

3) 2025-11-27 Pareiškėja pateikė patikslintą Deklaraciją, kurioje patikslino Turto įsigijimo išlaidų sumą, t. y. vietoje 81 468,22 Eur išlaidų deklaravo 95 806,16 Eur (88 603 Eur + 7 203,16 Eur) išlaidų sumą bei apskaičiavo 15 580,41 Eur GPM, t. y. deklaravo 2 144,92 Eur (17 725,33 Eur - 15 580,41 Eur) mažiau GPM nei ankstesnėje 2025-11-05 pateiktoje Deklaracijoje.

Pareiškėja 2025-11-06 pateikė Inspekcijai prašymą atleisti nuo delspinigių mokėjimo.

Vadovaujantis GPMĮ 36 straipsnio ir MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 1 punkto bei 97 ir 98 straipsnių nuostatomis, dėl laiku nesumokėto 15 580,41 Eur GPM už 2024 metus Pareiškėjai už laikotarpį nuo 2025-05-03 iki 2025-11-05 apskaičiuota 732,76 Eur GPM delspinigių.

Inspekcija skundžiamame sprendime cituoja MAĮ 100 straipsnio 1 dalies ir Inspekcijos viršininko 2004-07-26 įsakymu Nr. VA-144 patvirtintų Atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklių nuostatas, reglamentuojančias mokesčių mokėtojo atleidimo nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų) delspinigių ar jų dalies pagrindus, taip pat pažymi, kad, vadovaujantis teismų suformuota praktika, ginčiuose dėl atleidimo nuo mokesčių delspinigių ir baudų, mokesčių mokėtojas, esant išskirtinėms aplinkybėms, gali būti atleidžiamas nuo delspinigių ir baudų mokėjimo taikant protingumo ir teisingumo principus, įtvirtintus MAĮ 8 straipsnio 3 dalyje.

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad Pareiškėja 2024-05-10 pardavusi gyvenamąjį būstą, neišlaikytą 10 metų nuosavybėje bei šiame bute paskutinius 2 metus nedeklaravusi savo gyvenamosios vietos, pateiktoje Deklaracijoje neteisingai Turto pardavimo pajamas deklaravo kaip neapmokestinamąsias pajamas, t. y. nepagrįstai joms pritaikė GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 ir 54 punktuose nurodytą lengvatą, neteisingai deklaravo šio Turto įsigijimo išlaidas bei GPMĮ nustatytu terminu, t. y. iki 2025-05-02, į biudžetą nesumokėjo 15 580,41 Eur GPM. Pareiškėja tik 2025-11-05 (dar kartą 2025-11-27) patikslino Deklaraciją ir gautas Turto pardavimo pajamas deklaravo kaip apmokestinamąsias pajamas bei patikslino turto įsigijimo kainą. Atsižvelgdama į išdėstytą, Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėja, teisės aktų nustatyta terminu nesumokėjusi GPM, yra kalta dėl padaryto pažeidimo, todėl atleisti Pareiškėją nuo 732,76 Eur GPM delspinigių mokėjimo pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktą, nesant jos kaltės, nėra pagrindo.

Inspekcija pažymi, kad nagrinėjamu atveju nenustatyta aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti, todėl nėra pagrindo atleisti Pareiškėjos nuo 732,76 Eur GPM delspinigių mokėjimo pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punktą.

Inspekcijos vertinimu, Pareiškėja teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais į valstybės biudžetą nesumokėjo GPM (valstybės biudžetas patyrė žalą, nes kurį laiką negalėjo disponuoti jam priklausančiomis mokesčių sumomis), todėl ginčo situacijoje nėra pagrindo taikyti MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 3 punktą.

Skundžiamame sprendime taip pat nurodyta, kad nagrinėjamu atveju nenustatyta, jog Pareiškėja mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo ar dėl mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu suteiktos klaidingos konsultacijos, todėl Pareiškėja neatleistina nuo 732,76 Eur GPM delspinigių mokėjimo pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 4 punktą.

Inspekcijos sprendime išnagrinėta ir galimybė atleisti Pareiškėją nuo GPM delspinigių remiantis MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkte įtvirtintu pagrindu, kai delspinigius išieškoti nėra tikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu.

LVAT yra nurodęs, kad mokesčių mokėtojas, prašantis atleisti nuo delspinigių, turi teikti faktinius duomenis, įrodančius, jog jam reikalinga valstybės parama arba tokia parama jau teikiama. Pareiga įrodyti galimybę MAĮ taikymui dėl atleidimo nuo delspinigių pagal minimą teisės normą tenka fiziniam asmeniui (LVAT 2014-04-01 nutartis adm. byloje Nr. A-556-947/2014). Priešingu atveju mokesčių administratoriui suteikta teisė atleisti mokesčių mokėtoją nuo delspinigių negalėtų ir neturėtų būti realizuota (LVAT 2012-10-17 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2345/2012, 2014-12-16 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2083/2014, LVAT 2021-04-14 nutartis adm. byloje Nr. eA-511-556/2021, nutartis adm. byloje 2024-01-31 Nr. Nr. eA-445-442/2024).

Inspekcija skundžiamame sprendime nurodo, kad Pareiškėja nuo 2019-07-06 yra susituokusi (sutuoktinis E.E.), sutuoktiniai augina nepilnametį sūnų. Pareiškėja nuo 2018-07-30 iki 2025-06-26 dirbo UAB „B“, laikotarpiu nuo 2021-08-30 iki 2024-08-30 buvo vaiko priežiūros atostogose.

Pareiškėja Deklaracijoje už 2024 metus iš viso deklaravo 221 195,42 Eur gautas pajamas: iš jų 21 300,94 Eur darbo užmokesčio ir ligos išmokų pajamas, 198 000 Eur Turto pardavimo pajamas, 1 347,48 Eur indėlių palūkanas ir 547 Eur sveikatos draudimo įmokas darbuotojo naudai, apskaičiavo ir deklaravo 15 580,41 Eur mokėtiną į biudžetą GPM.

Pagal Pareiškėjos pateiktą Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos (toliau – VSDFV) Panevėžio skyriaus sprendimą, Pareiškėjai nuo 2025-07-05 iki 2025-12-01 numatyta skirti 4 800,98 Eur nedarbo išmoką. Trečiųjų asmenų pateiktais duomenimis, Pareiškėja 2025 m. iš VSDFV Kauno skyriaus yra gavusi 1 303,42 Eur, iš kurių išskaičiuota 195,52 Eur GPM.

VĮ „Registų centras“ duomenimis, Pareiškėjai kartu su sutuoktiniu nuosavybės teise priklauso 0,0634 ha žemės sklypas ir 107,11 m² gyvenamasis namas, adresu: (duomenys neskelbtini), ir 0,3976 ha žemės sklypas su pastatais (ūkinis pastatas, lauko virtuvė, šulinys), adresu: (duomenys neskelbtini). VĮ „Regitra“ duomenimis, Pareiškėjos vardu įregistruotas automobilis Seat Toledo (2013 m.).

VĮ „Registų centras“ duomenimis, Pareiškėjos sutuoktinis nuosavybės teise kito turto neturi, išskyrus anksčiau nurodytą, kartu su Pareiškėja turimą nekilnojamąjį turtą. VĮ „Regitra“ duomenimis, Pareiškėjos sutuoktinio vardu įregistruotas automobilis: Subaru Legacy (2011 m.).

Pareiškėjos sutuoktinis E.E. nuo 2015-08-06 vykdo individualią veiklą įsigijus verslo liudijimą (sumontuotų parketo grindų, kita, niekur kitur nepriskirta gamyba, statybinių dailidžių ir stalių dirbinių gamyba, kitos įrangos remontas, medinės taros ir kitų medienos gaminių, čiužinių gamyba). Pareiškėjos sutuoktinis 2025-03-31 pateiktoje Deklaracijoje už 2024 metus deklaravo 44 335,18 Eur pajamas, iš jų – 44 129 Eur individualios veiklos pagal verslo liudijimą pajamas, 15,83 Eur finansinių priemonių perleidimo ir 19,15 Eur dividendų pajamas, gautas iš C UAB, 31,20 Eur atliekų pardavimo pajamas, nevykdant tokio pobūdžio individualios veiklos, 140 Eur indėlių palūkanas, mokėtino ar grąžintino GPM nedeklaravo (0 Eur). Duomenų apie E.E. 2025 m. gautas pajamas tretieji asmenys nėra pateikę; Deklaracijos už 2025 m. pateikimo terminas skundo nagrinėjimo metu nebuvo suėjęs.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Inspekcija sprendė, kad nėra pagrindo teigti, jog Pareiškėjos finansinė padėtis yra sunki, ir konstatavo, kad Pareiškėja neatitinka MAJ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkte ir 113 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodyto atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindo, siejamo su sunkia fizinio asmens ekonomine (socialine) padėtimi.

Inspekcija, pasisakydama dėl MAJ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintų protingumo ir teisingumo kriterijų taikymo, nurodė, kad nagrinėjamos bylos atveju nėra jokio pagrindo konstatuoti kokius nors neteisėtus ir nepagrįstus mokesčių administratoriaus veiksmus. Pareiškėjai 2025-09-02 el. p. išsiųstas pranešimas apie pateiktos Deklaracijos trūkumus. Pareiškėja tik 2025-11-05 (dar kartą 2025-11-27) patikslino Deklaraciją, o gautas Turto pardavimo pajamas deklaravo kaip apmokestinamąsias pajamas bei patikslino turto įsigijimo kainą. Mokesčių administratorius pabrėžė, kad už savalaikį ir tinkamą mokesčių apskaičiavimą bei sumokėjimą, pirmiausia yra atsakingas pats mokesčių mokėtojas, kuris, atsižvelgdamas į teisės aktų reikalavimus, turi savarankiškai apskaičiuoti priklausančius mokėti mokesčius, užpildyti atitinkamas mokesčių deklaracijas ir mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto poįstatyminio teisės akto nustatytu terminu bei tvarka sumokėti mokesčius į biudžetą.

Inspekcija sprendime akcentavo, kad vien santykinai didelės apskaičiuotų delspinigių sumos savaime nesudaro pagrindo sumažinti delspinigius ar atleisti nuo jų mokėjimo (LVAT 2013-09-30 nutartis adm. byloje Nr. A-575-1470/2013).

Inspekcija, įvertinusi nustatytas faktines bylos aplinkybes, konstatavo, kad nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo 732,76 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos 2026-03-06 skundas iš dalies tenkintinas, Inspekcijos sprendimas keistinas.

Mokestinis ginčas nagrinėjamu atveju yra kilęs dėl Sprendimo, kuriuo Pareiškėja neatleista nuo apskaičiuotų 732,76 Eur GPM delspinigių mokėjimo, pagrįstumo.

Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja 2025-04-20 pateikė pirminę Deklaraciją už 2024 m., kurioje deklaravo 198 000 Eur *neapmokestinamąsias* Turto pardavimo pajamas ir 86 179,08 Eur Turto įsigijimo išlaidas. Deklaracijoje apskaičiuotą mokėtiną į biudžetą 828,65 Eur GPM Pareiškėja sumokėjo 2025-05-11.

Inspekcija 2025-09-02 pranešimu apie Deklaracijos trūkumus informavo Pareiškėją, kad jos gautoms Turto pardavimo pajamoms negali būti taikoma GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 54 punkte nurodyta lengvata, kadangi parduotame būste nebuvo deklaruota Pareiškėjos gyvenamoji vieta, bei nurodė, jog Pareiškėja minėtas pajamas turi deklaruoti kaip apmokestinamas bei pateikti turto įsigijimo ir pardavimo dokumentus.

Bylos duomenimis, Pareiškėja Deklaraciją tikslino 3 kartus. 2025-09-11 pateiktoje patikslintoje Deklaracijoje Pareiškėja deklaravo 198 000 Eur *neapmokestinamąsias* Turto pardavimo pajamas, 81 498,22 Eur Turto įsigijimo išlaidas ir 891,89 Eur GPM, t. y. 63,24 Eur daugiau nei pirminėje Deklaracijoje. Inspekcija 2025-09-25 pranešimu apie Deklaracijos trūkumus pakartotinai informavo Pareiškėją, kad Turto pardavimo pajamos neteisingai deklaruotos kaip neapmokestinamos, kadangi joms negali būti taikoma minėta GPMĮ lengvata.

Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja 2025-11-05 pateikė patikslintą Deklaraciją, kurioje deklaravo 198 000 Eur *apmokestinamąsias* Turto pardavimo pajamas kaip bei apskaičiavo 16 828,50 Eur (17 725,33 Eur - 896,89 Eur) didesnę mokėtiną į biudžetą GPM. Bylos duomenimis, Pareiškėja tą pačią dieną (2025-11-05) sumokėjo į biudžetą 8 000 Eur GPM, dėl likusios 8 828,50 Eur GPM sumos 2025-11-06 pateikė prašymą Inspekcijai išdėstyti mokėjimą dalimis iki 2030-11-06. Pareiškėja 2025-11-27 dar kartą patikslino Deklaraciją: deklaravo 95 806,16 Eur Turto įsigijimo išlaidų (vietoj 81 468,22 Eur) ir apskaičiavo 15 580,41 Eur GPM, t. y. 2 144,92 Eur (17 725,33 Eur - 15 580,41 Eur) mažiau GPM nei ankstesnėje 2025-11-05 pateiktoje Deklaracijoje.

Vadovaujantis GPMĮ 36 straipsnio ir MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 1 punkto bei 97 ir 98 straipsnių nuostatomis, dėl laiku nesumokėto 15 580,41 Eur GPM už 2024 metus Pareiškėjai už laikotarpį nuo 2025-05-03 iki 2025-11-05 apskaičiuota 732,76 Eur GPM delspinigių. Inspekcija skundžiamu sprendimu neatleido Pareiškėjos nuo minėtų GPM delspinigių sumos.

Iš Pareiškėjos skundo matyti, kad Pareiškėja atleidimą nuo GPM delspinigių grindžia MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktu bei MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais teisingumo ir protingumo kriterijais, nenurodo kitų MAĮ 100 straipsnio 1 dalyje ir 141 straipsnio 1 dalyje nurodytų atleidimo nuo delspinigių ir / ar baudos pagrindų. Pareiškėja nurodo, kad pirminę Deklaraciją, kurioje deklaravo visas gautas pajamas (įskaitant ir Turto pardavimo pajamas), pateikė laiku (2025-04-20), joje deklaruotą 828,65 Eur GPM sumą sumokėjo 2025-05-11. Deklaracijos statusas EDS buvo „priimta“. Skunde pažymima, kad Pareiškėja Inspekcijos pranešimą apie

Deklaracijos trūkumus gavo praėjus 134 dienoms nuo Deklaracijos pateikimo (2025-09-02). Pareiškėja akcentuoja, kad tą pačią dieną pateikė prašomus dokumentus ir kreipėsi su paklausimu į Inspekciją. Gavusi atsakymus iš Inspekcijos, Pareiškėja 2025-11-05 pateikė patikslintą Deklaraciją ir sumokėjo 8 000 Eur GPM, o dėl likusios sumos (8 828,50 Eur GPM) pateikė prašymą Inspekcijai išdėstyti mokėjimą dalimis. Pareiškėja pabrėžia, kad šie veiksmai būtų atlikti anksčiau, jeigu mokesčių administratorius būtų anksčiau pranešęs apie Deklaracijos trūkumus. Skunde remiamasi LVAT 2012-01-23 nutartimi adm. byloje Nr. A-575-404/2012, kurioje teismas konstatavo, kad biudžetinių įstaigų veiksmai gali būti pripažinta objektyvia kliūtimi mokesčių mokėtojai sumokėti mokesčius ir eliminuoti mokesčių mokėtojo kaltę MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto taikymo aspektu. Pareiškėjos nuomone, nepagrįstai ilgas pirminės Deklaracijos nagrinėjimas lėmė didelės GPM delspinigių sumos priskaičiavimą, tokiu būdu buvo pažeisti protingumo ir teisingumo kriterijai.

Kadangi mokestinio ginčo ribas nustato Pareiškėjos pateiktas skundas ir jame išdėstyti argumentai, Komisija šiame sprendime pasisakys dėl galimybės atleisti Pareiškėja nuo GPM delspinigių, vadovaujantis MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktu, taip MAJ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintais teisingumo ir protingumo principais.

Pagal MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktą mokesčių mokėtojas nuo paskirtos baudos ir apskaičiuotų delspinigių gali būti atleidžiamas, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo.

LVAT, aiškindamas MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatą, yra pažymėjęs, kad iš teisinio reguliavimo matyti, jog šioje teisės normoje yra įtvirtintos bendro pobūdžio taisyklės, visų pirma, nustatančios įrodinėjimo naštos tarp mokesčio mokėtojo ir mokesčių administratoriaus paskirstymą, pagal kurį pareiga įrodyti teisiškai reikšmingas aplinkybes tenka mokesčio mokėtojai. Ši sąlyga yra abstraktaus pobūdžio, nekonkretizuojant, kokios aplinkybės kiekvienu konkrečiu atveju patvirtina šios sąlygos buvimą ar nebuvimą. Aplinkybės, kurios konkretizuoja mokesčio mokėtojo kaltės buvimą ar nebuvimą dėl skirtingų mokesčių įstatymų pažeidimų, gali būti skirtingos, nes šių aplinkybių pobūdis, apimtis ir pan., gali būti sąlygoti tų specialiųjų teisės normų reikalavimų, kurios reglamentuoja atitinkamus mokesčius (LVAT 2011-06-27 nutartis adm. byloje Nr. A-438-2122/2011; 2019-02-12 nutartis adm. byloje Nr. A-364-968/2019). LVAT praktikoje taip pat pažymima, kad vertinant, ar taikyti šį atleidimo pagrindą, yra reikšminga mokesčio mokėtojo subjektyvinė pusė, t. y. kaltė, kurios išraiška yra nepakankamas atidumas, rūpestingumas ar apdairumas, kurio reikalaujama iš veikiančio asmens konkrečiomis sąlygomis. Asmuo, kuris nevykdė pareigos elgtis rūpestingai ir atidžiai arba nesugebėjo toks būti konkrečioje situacijoje, negali būti atleistas nuo atsakomybės (delspinigių) nesant kaltės dėl padaryto pažeidimo (LVAT 2015-02-09 nutartis adm. byloje Nr. A-81-261/2015; 2016-10-04 nutartis adm. byloje Nr. A-1957-662/2016; 2026-01-21 nutartis adm. byloje Nr. eA-111-968/2026, 24 punktas).

Taigi, „įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti. Įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių mokėtojai, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo delspinigių teisine galimybe“ (LVAT 2011-03-28 nutartis adm. byloje Nr. A-556-364/2011, 2012-01-23 nutartis adm. byloje Nr. A575-404/2012). Akcentuotina, kad mokesčių mokėtojo kaltės nepaneigia tokios aplinkybės kaip neteisingas (klaidingas) mokesčių įstatymų supratimas, mokestinių prievolių neįvykdymas dėl mokėtojo kontrahentų sutartinių įsipareigojimų nevykdymo, netinkama mokesčių administratoriaus vykdoma mokesčių mokėtojo veiklos kontrolė ir laiku nenustatytas daromas mokesčių įstatymo pažeidimas, mokesčio įstatymo pažeidimą tiesiogiai padaro mokesčių mokėtojo vardu veikiantis jo atstovas ir pan.

Komisija pažymi, kad MAJ 40 straipsnio 1 ir 4 punktuose nustatyta mokesčių mokėtojų pareiga laiku ir tiksliai įvykdyti mokestinę prievolę, t. y. teisingai apskaičiuoti mokesčius,

vadovaujantis mokesčių įstatymais. Iš kartu su skundu pateiktos medžiagos matyti, kad Pareiškėja MAJ 40 straipsnio 1 ir 4 punktuose įtvirtintos pareigos savalaikiai neįvykdė. Nepriklausomai nuo to, kad pirminė Deklaracija buvo pateikta laiku, t. y. nepažeidžiant GPMĮ nustatytų terminų, tačiau joje buvo neteisingai deklaruotos Turto pardavimo pajamos (apmokestinamosios pajamos deklaruotos kaip neapmokestinamosios pajamos). Patikslinta Deklaracija pateikta tik 2025-11-05 (dar kartą 2025-11-27), o deklaruota GPM suma sumokėta / įskaityta 2025-11-05, t. y. pavėluotai.

Pareiškėjos skundo argumentai, jog ji buvo įsitikinusi, kad Turto pardavimo pajamoms taikytina GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 arba 54 punkte nurodyta GPM lengvata, laikytini teisiškai nereikšmingais, nes šių lengvatų taikymo sąlyga yra gyvenamosios vietos deklaravimas teisės aktų nustatyta tvarka paskutiniuoju (pastaruoju) laikotarpiu parduodamame gyvenamajame būste iki pardavimo momento, o nagrinėjamu atveju Pareiškėja gyvenamąją vietą parduotame būste buvo deklaravusi nuo 2016-12-19 iki 2021-08-29, o pardavė 2024-05-10, t. y. Pareiškėjos gyvenamoji vieta parduotame būste nebuvo deklaruota daugiau kaip 2,5 metų iki jo pardavimo.

Dėl Pareiškėjos skunde cituojamos LVAT 2012-01-23 nutarties adm. byloje Nr. A-575-404/2012 Komisija pažymi, jog LVAT minėtoje nutartyje sprendė, kad mokesčių mokėtojas gali būti atleistas nuo delspinigių ar jų dalies, remiantis MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktu, susiklosčius situacijai, kai mokesčių mokėtojai turi mokestinę nepriemoką, kurios negali sumokėti į valstybės (savivaldybės) biudžetą dėl lėšų trūkumo, kuris susidarė būtent dėl to, kad jiems už atliktus darbus ir / ar suteiktas paslaugas skolingos iš valstybės (savivaldybės) biudžeto finansuojamos įstaigos. Komisijos vertinimu, LVAT aprašyta situacija skiriasi nuo nagrinėjamo ginčo (byloje nenustatyta, kad Pareiškėja negalėjo sumokėti GPM dėl biudžetinės įstaigos įsiskolinimo Pareiškėjai), todėl Pareiškėjos cituojama 2012-01-23 nutartis šiuo atveju netaikytina.

Taigi, Pareiškėja nei mokesčių administratoriui, nei Komisijai nepateikė jokių įrodymų, kurių pagrindu galima būtų konstatuoti, jog Pareiškėja dėl objektyvių priežasčių nustatytu laiku negalėjo teisingai deklaruoti ir atitinkamai sumokėti GPM, todėl Inspekcija pagrįstai atsisakė atleisti Pareiškėją nuo GPM delspinigių mokėjimo MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytu pagrindu.

Komisija, pasisakydama dėl MAJ 8 straipsnio 3 dalyje nustatytų teisės principų taikymo, primena, kad LVAT, formuodamas teismų praktiką dėl mokesčių mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir baudų sumokėjimo, vadovaujasi ne tik MAJ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad, sprendžiant mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų baudų ir delspinigių klausimus, turi būti vadovujamasi teisingumo ir protingumo kriterijais. Taip pat teismas atsižvelgia į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (toliau – Konstitucinis Teismas) suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2343/2011, 2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011, 2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2544/2011, 2011-09-08 nutartis adm. byloje Nr. A-575-2144/2011, 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014). Tačiau akcentuotina, kad atleidimas nuo ekonominių sankcijų mokėjimo yra galimas tik esant išskirtinėms aplinkybėms (pvz., LVAT 2017-11-06 nutartis adm. byloje Nr. A-1146-602/2017, 2018-02-06 nutartis adm. byloje Nr. A-144-602/2018, 2020-07-29 nutartis adm. byloje Nr. eA-3155-968/2020 ir kt.), kurios buvo nulemtos norminių aktų reikalavimų neatitinkančių mokesčių administratoriaus veiksmų, jo neveikimo – pavyzdžiui, nepateisinamai ilgai truko mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmai, mokesčių administratorius nepagrįstai ilgai delsė atnaujinti mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmus po mokestinio patikrinimo sustabdymo, pirminio patikrinimo metu nevisapusiškai įvertintos su apmokestinimu susijusios aplinkybės, dėl kurių kilo būtinybė atlikti pakartotinius tikrinimo

veiksmus, o visą šį laikotarpį buvo skaičiuojami delspinigiai, ir pan., arba tais atvejais, kai yra akivaizdu, kad apskaičiuoti delspinigiai (atliekantys biudžetui laiku nesumokėtų mokesčių kompensacinę funkciją) dėl savo dydžio (pvz., artimas ar net viršijantis pačią mokestinę prievolę) būtų neadekvatūs padarytam pažeidimui, taip pat turi būti vertinamos ir pažeidimo padarymo aplinkybės. Reikšmingomis aplinkybėmis, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, LVAT pripažįsta ir tokias aplinkybes, kaip mokestinio patikrinimo, mokestinio ginčo trukmė, mokesčių administratoriaus kontrolės veiksmų atlikimo operatyvumas (2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011), paties mokėtojo elgesys kontrolės veiksmų metu ar po jų (2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2544/2011, 2014 03 25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014), geranoriškas ir aktyvus mokesčių mokėtojo bendradarbiavimas, apskaičiuotų (nesumokėtų) mokesčių sumokėjimas, teisės normų reikalavimų neatitinkantys, neoperatyvūs mokesčių administratoriaus veiksmai kontrolės procedūrų ir mokestinio ginčo metu (detaliai šios aplinkybės aptartos LVAT 2014-03-17 nutartyje adm. byloje Nr. A-556-990/2014), taip pat tam tikros mokesčių mokėtoją apibūdinančios aplinkybės – amžius, socialinė grupė, sveikatos problemos ir pan. (LVAT 2014-03-17 nutartis adm. byloje Nr. A-556-990/2014, 2014-06-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1375/2014). Tačiau, pažymėtina ir tai, kad šios teismų praktikos suformuotos taisyklės įprastai pripažįstamos sudarančiomis pagrindą atleisti mokesčių mokėtoją ne nuo visų, o nuo dalies delspinigių (ar baudų) mokėjimo, nes laikomasi pozicijos, jog yra nustatyti mokesčių teisės aktų pažeidimai, todėl atleidžiant mokesčių mokėtoją nuo visų ekonominių sankcijų, jos neatliktų jų skyrimu numatytų tikslų: poveikio konkrečiam mokesčių mokėtojui, bendrosios prevencijos.

Taigi, taikant teisingumo ir protingumo kriterijus, vertintini visų mokestinių teisinių santykių dalyvių veiksmai mokesčių administravimo procese. Teisingumo siekimas suprantamas, kaip siekimas protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas (mokesčių mokėtojo prievolę teisingai mokėti ir deklaruoti mokesčius bei mokesčių administratoriaus pareigą skatinti savanorišką mokesčių mokėjimą).

Kaip ne kartą yra pažymėjęs ir Konstitucinis Teismas bei LVAT, mokesčių surinkimas yra susijęs su viešojo intereso apsauga, nes taip yra gaunama lėšų visos visuomenės poreikiams tenkinti. Nemokant mokesčių, viešasis interesas yra pažeidžiamas, o subjektas, tiesiogiai ar netiesiogiai prisidedantis prie mokesčių nemokėjimo, mokesčių teisės prasme elgiasi nesąžiningai. Tokiu būdu pažeidžiami ir mokesčių visuotinio privalomumo, mokesčių mokėtojų lygybės principai, nes mokesčių nemokantys subjektai konkurencine prasme atsiduria geresnėje padėtyje nei juos mokantys (Konstitucinio Teismo 2003 11-17 nutarimas, LVAT 2011-09-05 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2255/2011, 2014-01-30 nutartis adm. byloje Nr. A-442-231/2014 ir kt.).

LVAT taip pat yra nurodęs, jog delspinigių skaičiavimas nepriklauso nuo mokesčių administratoriaus elgesio, atliekamų kontrolės veiksmų. Priešingai, mokesčių mokėtojas turi pareigą pats deklaruoti ir sumokėti mokesčius dar iki mokesčių administratoriaus įsikišimo (LVAT 2009-09-10 nutartis adm. byloje Nr. A-442-877/2009, 2012-09-06 nutartis adm. byloje Nr. A-575-1394/2012; 2016-06-14 nutartis adm. byloje Nr. A-1045-556/2016, 2020-03-10 nutartis adm. byloje Nr. eA-3247-575/2020). Todėl Pareiškėjos skundo argumentai, jog delspinigių dydį, be kita ko, lėmė ilgas pirminės Deklaracijos tikrinimo laikotarpis – Inspekcija pranešimą apie pirminės Deklaracijos trūkumus Pareiškėjai išsiuntė praėjus net 134 dienoms nuo jos pateikimo, negali pateisinti Pareiškėjos, kaip mokesčių mokėtojos, nesavalaikio GPMĮ nustatytų pareigų vykdymo. Pažymėtina, kad delspinigių paskirtis – užtikrinti mokestinių prievolių vykdymą ir paskatinti mokesčių mokėtojus laiku mokėti mokesčius.

Komisija, įvertinusi ginčo byloje pateiktą informaciją, remdamasi MAĮ 8 straipsnio 3 dalimi bei pirmiau išvardintais teismų praktikos suformuotais kriterijais, konstatuoja, jog

byloje nustatytos aplinkybės, sudarančios pagrindą Pareiškėją atleisti nuo dalies delspinigių mokėjimo: Pareiškėja, gavusi 2025-09-02 Inspekcijos pranešimą apie Deklaracijos trūkumus, tą pačią dieną pateikė prašomus dokumentus ir siekė išsiaiškinti, kaip teisingai įvykdyti mokestinę prievolę, nes 2025-09-11 ir 2025-10-07 teikė paklausimus Inspekcijai dėl gautų Turto pardavimo pajamų deklaravimo, o gavusi Inspekcijos atsakymus, Pareiškėja 2025-11-05 pateikė patikslintą Deklaraciją ir sumokėjo 8 000 Eur GPM; dėl likusios sumos (8 828,50 Eur GPM) pateikė prašymą Inspekcijai išdėstyti mokėjimą dalimis. Taigi, Pareiškėja nevengė mokestinės prievolės, atvirkščiai, siekė atsiskaityti su biudžetu. Todėl, atsižvelgus į aptartas aplinkybes ir siekiant užtikrinti už mokestinių prievolių taikomų ekonominių priemonių proporcingumą bei išvengti taikomų poveikio priemonių neigiamo poveikio Pareiškėjos auginamo nepilnamečio vaiko interesams, konstatuotina, kad Pareiškėja atleistina nuo 50 proc., t. y. 366,38 Eur (732,76 Eur / 2), GPM delspinigių mokėjimo, remiantis MAJ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi bei 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-02-18 sprendimą Nr. 68-13: atleisti A.A. nuo 366,38 Eur GPM delspinigių, neatleisti Irmos Švitės nuo 366,38 Eur GPM delspinigių.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininką	Jurgita Narkevičiūtė
Komisijos narė	Gvida Ivanauskienė
Komisijos narė	Kristina Jakštienė
Komisijos narė	Raimonda Juodkaitytė